

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 25. Marca V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 13 Marca. Leib Medyk aktualny stanu konsyliarz Frank na własną prozbę uwolniony od służby z pensją dożywotnią po 3 t. rubli na rok. Leibgardyi Siemienowskiej Kapitanem został Huberti. Komendantami półków Litewskiego Ułańskiego Podpółkownik Niebolsin. Litewskiego muszkietyerów Półkownik Bystrom. Ufimskiego garnizonu Major Matern. Półkownik Mileticz uwalnia się od służby z mundurem. Małorossyiski Poczt Dyrektor Wołchowski z pensją połowy gaży.

RENDSBURG d. 14 Marca. Wczorayszy dzień żałobnym został dla wszystkich obywatelów Królestwa Duńskiego, Król Krystyan 7 żyć i panować przestał po krótkiej chorobie. Ten Monarcha synem był Fryderyka 5, narodził się r. 1749, wstąpił na tron po oycu r. 1766; w początkach panowania swego podróż odprawił do południowej Europy; z kąd powróciwszy traktatem pożytecznym Xięstwo Holsztyńskie przed kilku wieków od Monarchii oderwane znowu do niego przyłączył. Dotknięty niemocą straszliwą r. 1772 rządzić przestał; dostała się naprzód administracya w ręce wdowy Fryderyka 5 Królowej Julianny Krystyana 7 Macochy, do wzrostu lat syna Fryderyka następcy tronu narodzonego r. 1768 z Królowej Angielskiej siostry Jerzego 3 Karoliny, z którą rozwiodł się Monarcha teraz zmarły; oprócz syna zostawił Krystyan 7 córkę zaślubioną X. Holstein Augustenburg. W przeciągu 42 letniego panowania trzykroć oręż podnieśli Duńczycy; raz r. 1788 przeciw Szwecyi, gdy wojsko Norwegańskie do Gothemburga postąpiło; lecz ta nieprzyjaźń zakończyła się wkrótce za pośrednictwem Pruss i W. Brytanii; raz drugi r. 1801, gdy Admirał Nelson Duńczyków stawiających w obronie prawa morskiego pod Coppenhagą atakował; raz trzeci r. 1807, gdy Admirał Gambier i Lord Catchart niespodzianie Selandyą najechawszy stolicę ubiegli.

Rządy Krystyana 7 wiecznie pamiętni zostaną w dziejach Duńskich naybardziej przez nadaną wolność poddaństwu. Skoro umarł, natychmiast Minister stanu Schimmelman biciem w dzwony ogłosić kazał po całym Królestwie żałobę, i razem donieść, że Królewicz Fryderyk z kilkoletnich rządów doświadczony, kochany w kraju, poważany za granicą na tron wstąpił pod imieniem Fryderyka 6. Ostatniem dziełem poprzednika było wydane przeciw Szwedom oświadczenie; wyraża w tém piśmie dwór Duński, że gdy Gustaw Adolf przyjmuje do portów swoich Angielskie flotty, na ląd wojska, przez co Selandya i wszystkie prowincye nasze najazdem no-

wym są zagrożone; gdy tak czyniąc Król Szwedzki łamie traktaty dawne, które Bałtyckie morze chciały mieć zamkniętą spólną siłą 3 Mocarstw północnych; dwór Coppenhagski obowiązany być się widzi do czynienia łącznie z Imperatorem Jmcią Rossyiskim; przeto Duńscy poddani są ostrzeżeni, że odtąd komunikacya wszelka między 2 narodami sąsiedzkimi jest przerwaną do pokoju powszechnego.

LONDYN d. 22 lutego. Pisma nasze podały za rzecz nie wątpliwą, że między Brytanią W. i koroną Szwedzką już podpisane zostało przymierze zaczepne i odporne, którego przedniejsze warunki następujące być mają. 1. Gustaw Adolf odda Jerzemu 3 twierdzę i port swój Marstrand północnym Gibraltarem zwany; gdzie Anglię nasze okręta, amunicye, magazyny iako w miejscu bezpiecznym utrzymywać będziemy. 2. Jerzy 3 nawzajem Gustawowi Adolfowi ofiaruje 16 okrętów liniowych i odpowiadającą liczbę mniejszych statków, które z flotą Szwedzką połączone spólnie powinny dokazywać. 3. Brytania W. da natychmiast Szwedom 20 t. żołnierza posiłkowego, lecz w późniejszym czasie do tej liczby jeszcze przyda 15 t. ludzi wybranych. 4. Skarb Angielski Szwedzkiej koronie co miesiąc zaliczać będzie po 100 t. FS. aż do końca wojny. Jeżeli w rzeczy samej taki traktat podpisano, muszą o nim donieść Parlamentowi Ministrowie; na tenczas wiedzieć będziemy te lub inne są warunki; albo czyli obowiązała się Brytania Szwedom posiłkować całą potęgą w nagłej potrzebie; i jeżeli obiecała im jaką nagrodę za szkody poniesione. Tymczasem Opozycya gani dzieło Ministrów, dowodząc że z takim narodem zawarli przymierze, który zginąć może idąc za naszym natchnieniem; ratowany przez Anglików skutecznie być nie może, mniej jeszcze ma sposobności dać nam jaką pomoc w przygodzie, albo rozerwać przynajmniej dzielnie siły nieprzyjaciół naszych.

Nie wyswieciło się jeszcze przymierze z koroną Szwedzką, gdy pogłoska biegać zaczęła o związku z Turkami zkleionym; niewiadomo co tym obiecano z naszej strony; tylko słychać że Mustafa 4 ustępuje Brytanii W. na zawsze Moreę i Egipt, a podobno niektóre z wysp Archipelagu Greckiego. Cokolwiek będzie, to pewna iż wojska i flotty Angielskie nigdy tak liczne i czynne nie były, iak być mają w roku terażniejszym. Admirałowie Cotton i Otway staneli przed Lisboną port zamykając na miejscu Sidneia Smith, który płynie do Brezylji, gdzie temu oddana jest komenda naywyższa morskiej i lądowej potęgi

Portugalskiej i Angielskiej, ażeby rycerz doświadczony łatwiej mógł wykonać tajemne zamiary dążące do wydarcia Hiszpanom całej Ameryki. Admirał Bertie pod Brest wysłany, gdzie trzymać będzie zamkniętą eskadrę Francuzką okrętami Parыз od 120 armat, Dreadnought od 98, Impetueux od 84, Bellerophon, Defiance, Vaillant, Spencer od 74. O wycieczce Francuzów z pomienionego portu i Orient nie słyhać; sam tylko Lallemant wybiegł z Rochefort, niewiadomo w którą stronę, wierzyć nie chcemy pogłosce o złapaniu jego przez Admirała Duckworth, gdyż miejsce i czas potyczki szczęśliwej dla nas wyrażone nie są; to pewna że ścigał nieprzyjaciół za Madery.

W tych stronach zostawił Duckwortha Hood, i dwie przyniósł wiadomości rządowi, pierwszą że kilka fregat Francuzkich blisko Madery płynęło niosąc posiłek do Martiniki i Guadalu-py; drugą że Portugalczycy Madery mieszkańcy zachowują się pod rządem Angielskim spokojnie, przysięgę wierności Jerzemu 3 wykonali bez przymusu, 17 t. sztuk broni ognistej wiele ręcznej kommandantowi naszemu wydali. Od Admirała Purwis pod Cadix stojącego doniesienie przyszło, że 120 t. Francuzów i Hiszpanów zmierza do Andaluzji; zda się iż oblężenie Gibraltaru w prędcę nastąpi, lecz ponieważ lądem dzieło jest trudne, postanowił nieprzyjaciół wojska swoje wspierać morską potęgą; na ten koniec Król Katolicki w Cadix i blizkich portach kazał uzbrajać 200 szalup. Między Hiszpanami powszechne jest rozumienie, że Monarcha ich z Napoleonem wielkie odmiany układu; żołnierz Francuzki zastąpił Catalonią, Arragonią, Nawarrę, Biscają; zdaniem iednych te wszystkie prowincye dostaną się Francuzom w zamianę Portugallii ustąpioney Karolowi 4; iak spodziewają się drudzy, wyliczone kraie otrzyma Król Etrusków; nakoniec mniemają inni że sama tylko Catalonia iemu się dostanie, w każdym zaś przypadku Portugallia prowincją Hiszpańską będzie.

Kompania wchodnio Indyjska rozkaz przesłała do Bombay, Madras, Calcutta, żeby liczbę żołnierzy Indyjskich Seapoys zwanych, żołdem kompanii utrzymywanych pomnożono do 100 t. iak nayrychley; zkad wnosić trzeba że już ma pewność o następującej blizko wyprawie lądowej nieprzyjaciół naszych kubrzegom Indu i Gangesu. Dotąd w spokojnym czasie i wojennym z niektórymi tylko Europeczykami i Indyanami do czynienia mając, utrzymywaliśmy na obronę osad rozległych ledwie 60 t. żołnierza krajowego, Anglików nigdy tam nie było nad 20 t. zbroynych; w okoliczności terazniejszej liczba ostatnich będzie podwojona łatwo posiłkami z Buenos Ayres wysłanemi, i które przesłać możemy do Indyi z Przygórka dobrey nadziei, Brezylji, portów Angielskich. W tych wielka czyni się gotowość do następujących wypraw. W Plymouth zabrano na statki 9 t. ludu pod kommandą G. Spencer i Farlane, już nawet eskadra przed kilku dniami na morze wychodziła, gdy ją wiatr przeciwny do brzegów odepchnął. W Portsmouth Admiralicya zgromadziła

100 okrętów przewozowych; na te zabierają się półki regularne, żywność, ammunicya; w innych portach ieszcze więcey znajduie się podobnych statków.

Za rozkazem X. d' Yorck w armiach lądowych wielkie iest poruszenie; półki regularne zbliżają się do portów i morskiego brzegu; miejsce ich zajmują milicye i ochotnicy; słowem wszystko zapowiada przypadki wielkie i pamiętne w blizkiej przyszłości; według wszelkiego podobieństwa północne morza i Sund ciałnina będą wojennym teatrem. Poseł Rosyiski Alopeus niedawno wypłynowszy z Dover w Calais wylądował, z kad poseł Pruski Jacobi odebrał zalecenie opuszczenia stolicy naszej.

G. Lake Gubernator portu Plymouth umarł lat mając 60; wiadomo że przed kilku lat komenderował w Indyi wschodniej, zkad powrócił okryty chwałą zwycięstw nad Marattami odniesionych; miał wielkie bogactwa; wchodził do sądu zwołanego na G Whitelocke. Kupcy Angielscy w S. Domingo handlujący prozbę podali rządowi, żeby kawa z tey wyspy do nas przychodząca od ceł wolną nie była; mamy tego produktu nazbyt wiele w magazynach, sprzedaż trudna w Europie, trzeba więc ile możności nie dozwalać ażeby w tym handlu cudzoziemcy równą łatwość znajdowali z obywatelami Brytańskimi.

Jeżeli o przyszłych negocyacjach z RPtą Amerykańską sądzić będziemy z przyięcia posła nowego Rose, nie wiele spodziewać się można dobrego. Gdy przybył na fregacie do portu Norfolk zwierzchność miejscowa na ląd wystąpić nie pozwoliła, pod pozorem że od Kongressu i Prezydenta są dane rozkazy nie wpuszczania zbroynych statków do portu; musiał więc Rose płynąć do Chesapeack; lecz i tam równą znalazłszy przeszkodę, naostatek wysłał do Jeffersona z zapytaniem, będzie lub nie przyięty. Odpowiedź nie wiadoma; wnoszą niektórzy że rząd Amerykański wczesnie ostrzeżony, iakie instrukcye odebrał Rose w Londynie i iakie warunki ugodliwe ma podać Amerykanom, wczesnie postanowił negocyacją zatrudnić albo iey nawet nie zaczynać, ponieważ kończyć się nie może z ukontentowaniem obu stron spor wiodących.

W izbie wyższej Parlamentu Addington Lord Sidmouth oświadczył, że wkrótce radzić będzie aby podano prozbę Królowi zciągającą się do floty Duńskiej; niech Monarcha rozkaże okręta wszystkie wojenne i kupieckie temu narodowi zabrane, ammunicye z Copenhagi uniesione utrzymać i zachować w takim całości stanie, ażeby powrót onych, który według podobieństwa ma być iednym z pierwszych warunków przyszley ugody, nie stał się z naszej strony przeszkodą nieprzełamaną do pożądanego pokoju. Po tém oświadczeniu Lord Auckland przekładał Parom, iak nieprzyzwoite, niepotrzebne, i niesłuszne rozkazy wydali Ministrowie o handlu narodów obojętnych, które nam i Francuzom dogodzić razem nie mogą, na łupieztwo Angielskich i przeciwney strony korsarzów nieuchronnie narażone, muszą ko-

niecznie do wojny należeć; gdy zaś położenie ich jest lądowe, zprzymierzają się z Napoleonem koniecznie, a Brytania W. ten jedyny zysk odniesie, iż własną ręką sama dla siebie zawierać będzie wszystkie porty, i odeymie kupcom Angielskim sposobność przedawania zbyt kużywających produktów i towarów. Tak rozumieli Grenwille, Erskine, Lauderdale. Odpowiedzieli Eldon, Bathurst, Hawkesbury, przyszło do zbierania głosów; Ministrowie wygrali 106 przeciw 58.

Po tej przegranej Grenwille żądał, aby Ministrowie przed Parlamentem złożyli papiery zciągające się do zaszytych, trwających, lub zerwanych negocyacji z Ameryką, dworem Petersburgskim, i Wiedeńskim; w tém zdarzeniu G. Lord Moira usprawiedliwił przeszłą administracyą, do której sam należał, dla czego chociaż naybardziej chciała, żadnych jednak posiłków nie dała zprzymierzeńcom, żądając ażeby Ministrowie dzisiejsi wytłumaczyli się iaśniej z pobudek swoich, tak względem odmówienia pomocy, iakoteż względem pomnożonej liczby nieprzyjaciół narodu naszego. Uczynić wszystko przyrzekły osoby do rządu wchodzące, i zgodzono się jednomyślnie, ażeby żądane papiery natychmiast izbom Parlamentowym ukazane były. W rozprawie swojej oświadczył Moira, że takiego rycerza iakim jest Napoleon przez żadne dywersye uwieść nie mogli Angliacy. Lord Bathurst pokazał, iż Amerykanie w roku przeszłym wyprowadzili za granicę towaru za 101 million dollarów, między którymi za 43 miliony własnych, z tych zaś Brytania W. potrzebowała za 15 millionów osady iey 8.

D. 17 w całym narodzie naszym odprawiło się uroczyste nabożeństwo przez Króla zalecone, za szczęśliwe powodzenie oręża Brytańskiego w tak niezwyčajney wojnie. Amerykańskie listy donoszą, pisma publiczne potwierdzają, że w niektórych okolicach prowincyi Massachusset wypadł deszcz kamienny, o iakich wielu często wspominają dzieje dawnego Rzymu; znalazły się kamienie po 36 funtów ważące. Na wspomnianém wyżey nabożeństwie, gdy odprawowało się w kościele Westmunsterskim byli obecni Parowie i niższa izba. Dla regimentów milicyi i ochotniczych korpusów, które strzedz mają kraju w czasie oddalenia się wojsk regularnych na tajemne wyprawy, departament wojenny kazał wytknąć obozy blisko brzegu morskiego, w tych stawiać budy żołnierskie.

PARYŻ d. 8 Marca. Murat W. X. Berg i Clivii do Bayonne przybywszy został przyjęty ze wszelką uczciwością dostojności iego należną i ćwiczył gwardye honorowe na spodziewany przyjazd Imperatora Napoleona zwołane, granic Hiszpańskich iednak nie przeszedł; rozumiemy że na miejscu czekać będzie Monarchy wkrótce od nas oddalić się mającego. Marszałek Moncey założył główną kwaterę w Bacellonie, i bawi obywatelów biesiadami kosztownymi G. Dupont postępuje z Valladolid ku prowincjom południowym, gdzie coraz podobniejszym staje się do prawdy oblężenie Gibraltaru, alboteż wyprawa Afrykańska, chociaż

dotąd iednemu i drugiemu wielu nie wierzy.

Po edykcji w Nantes wydanym przez Henryka 4, ludzie obrządku Reformowanego Hugonotami zwani przy końcu wieku 16 liczyli w dawney Francyi Kościołów więcey tysiąca; w pierwszej połowie 17 wieku zmniejszył nieco ich liczbę Kardynał Richelieu naybardziej po dobytciu miasta Rochelle tak dalece, iż gdy Ludwik 14 edykt wspomniany wydał W. odwoływał r. 1685; ledwie znalazło się kościołów 800 Hugonockich; dziś w dawney Francyi niema ich nad 77; w departamentach nowo nabytych 61; Luterskich zaś w całej Monarchii liczą tylko 63. Kardynał Fesch wydał pismo pasterskie do Archidiecezyi Lyonńskiej zachęcając wiernych gorliwie do zachowania postu, sam bierze tytuł Prymasa Gallii.

Marszałek Bernadotte odebrał rozkaz wkroczyć do Danii mocą zawartego przymierza; następca tronu przysłał do niego 2 Officyerów, którzy mają być tłumaczami i przewodnikami wojsk Francuzkich; te z 25 t. składać się powinny; to jest dywizyi Boudet, Dupas, Hollendrów i Hiszpanów; 7 t. ludu wynidą z Breneu, 8 z Lubeck, 10 z Hamburga. Bernadotte przeszedłszy Holsztyn i Sleswick uda się przez Fionię do Selandyi, gdzie z 25 t. rycerstwa Duńskiego połączony dokazywać zacznie przeciw Szwedom na wiosnę, iezeli w przeprawie na brzeg Scanii nie zaydzie przeszkoda od flott Angielskich.

Uczony Tessier dał sprawę rządowi o skutkach pomyslnych zaprowadzoney u nas plantacyi bawełny; w 30 departamentach iuz zbierają ten produkt w gatunku bardzo dobrym; inne chcą iść za ich przykładem, naybardziej południowe, Włoskie, Corsykańskie, Minister wewnętrzny dostarcza nasienie z Ameryki, Włoskiej ziemi, Hiszpanii, mianowicie zaś z wyspy Jvica zprowadzone; iezeli rząd iak obiecał i czynić zaczął nie odmówi zachęcenia i nadgrody, wkrótce narod Francuzki bawełnę w domu rosnącą mieć będzie, która nie tylko wystarczy potrzebie Francuzkich ale nawet postronnych rękodziel.

Zawczoła przed panującym stanęła deputacya 4 klasy Institutu wyzwolonych kunsztów, której imieniem Lebréton dał sprawę o postępie ich w narodzie Francuzkim od r. 1789 podziśdzień. Wyznał naprzód że Francya ieszcze nie wydała Rafała, Michel Angelo, Palladiusza; chlubić się iednak może z wielu ich naśladowców, przez których nie zaprzeczone ma pierwszeństwo nad innemi narodami, Włochy wyłączając, które w malarstwie, snycerstwie, architekturze, muzyce są wyższe nad wszelkie potównania. Wspomniał co dla wyzwolonych kunsztów czynili u nas Franciszek 1, Katarzyna Medicis, Henryk 4, Kardynał Richelieu, Ludwik 14 z Colbertem. Pod Regencyą X. Orleans i panowaniem blisko 60 letniem, Ludwika 15 zaniedbane kunszta upadały, ponieważ rząd obojętnym okiem na nie poglądając, nie kazał artystom pracować około publicznych monumentów. Pierwszy za naszych czasów podniósł malarstwo Vien, z którego szkoły wyszli Vincent, David, Regnault, Menageot. Podobnym sposobem

Francya na łonie swoim w teyże epoce liczyć zaczęła doskonalszych snycerzów, sztycharzów. Architekturze rewolucya zaszkodziła. Muzykę Francuzką naprawili przed zaczęciem odmian politycznych Philidor, Gossec, Monsigny, Gretry, Gluck, Piccini, Sacchini; od r. 1795 zupełnie nową iey postać dało Conservatorium; z tey szkoły od lat 12 wyszło 1600 uczniów doskonalszych. Nakoniec Lebreton wyraził, że szkoły malarska, snycerska, i architektury potrzebują zachęcenia rządowego; mniej inne iako na lepszym stopniu już stojące. Wspomniał z pochwałą obraz koronacyi, przejścia góry Bernarda, szpitalu zapowietrzonych w Jaffie, i Sabinek, rzeźbę w Luwrze, posąg G. Desaix; nakoniec zapowiedział blisko następujące wydanie opisanie Egiptu z nieporównanemi kupfersztynchami, które kunsztom, naukom, historyi wiele tajemnic dotąd ukrytych objawi. Złożył podziękowanie panującemu imieniem lubiących kunszta wyzwolone, że sam najbardziej utworzył w Paryżu nieporównane Muzea, w których pomieścić cokolwiek Włochy i Europa liczyła najpiękniejszych obrazów, posągów innych osobliwości starodawnych i późniejszych, na które patrząc Francuzi, cudzoziemcy na Artystów zacnym poprzedników podobnych, może równych wynidą. Odpowiedział Imperator. Ateny i Rzym dotąd słyną w uczonym świecie przez doskonałość kunsztów wyzwolonych; Włochy, którego kraju mieszkające z tak wielu względów są miłemi sercu mojemu, pierwsze z rzędu późniejszych narodów naśladowały Greków i Rzymian. Pragnę żeby Artysty Francuzcy zgasili chwałę Ateńskich, Rzymskich, i Włoskich. W mocy jest waszey nadzieię zyscić.

Kawalerów orderu złotego runa w Hiszpanii jest 48 z tych część tylko czwarta są Grandowie Hiszpańscy, reszta z familii panujących i cudzoziemcy; najstarszy z kawalerów X. Albert Sasko Cieszyński od r. 1738, najmłodszy Eugeniusz Wice Król Włoski. Collegium Kardynałskie liczy osob 41; naydawniejszy w niem Caraffa od r. 1773 mieysc wakuie 19. Prezydent Włoskiego towarzystwa nauk donosząc zgromadzeniu swemu o potrzebie wybrania z cudzoziemców Astronoma na mieysce zmarłego towarzysza Lalande, 6 być rozumie godnemi wyboru, ci zaś są Bode w Berlinie, Bury w Wiedniu, Gauss w Brunswicku, Olbers w Bremen, Seyffer w Munchen, Wurm w Stuttgardzie.

W I E D E N d. 20 Marca. Jeden z Węgierskich Magnatów ofiarował Cesarzowi 20 t. zł. ryń. na publiczne potrzeby Monarchii, imie zaś swoje chciał mieć utaiłone. Woyska Francuzkie nie tylko nie myślą rychło ustępować z Szląska Pruskiego, owszem już od niejakiego czasu wypróbnione części niektóre tey prowincyi znowu zastąpiły. Z Trieste smutną wiadomość odbieramy; gdy przez kilka tygodni żaden z okrętów Angielskich nie pokazywał się w odnodze Adryatyckiey, ośmieleni kupcy handel z Wenecyą prowadzić zaczęli obu stronom zyskowny; lecz teraz niespo-

dzianie ziawiła się pod Wenecyą eskadra pomienionego narodu z 8 fregat złożona, i wiele statków naszych i Włoskich zabrawszy komunikacye niepodobnemi czyni.

W Belgradzie ieden z Senatorów narodu Serwiańskiego Czardalika imieniem umarł, i przy woyskowej paradzie obrządkiem uroczystym pogrzebiony został. Senat przez nowo wybranych urzędników ściśle policyą utrzymuie w kraiu, naybardziej w tém co się zowiąga do publicznego bezpieczeństwa, miar, wagi, i ceny produktow, surowie gromiąc przestępnych. Millowanowich komendant iedney z dywizyi Serwiańskich, Petrovich Gubernator Belgradu na ospę zachorowali; nie iest tam dotąd znaiome szczepienie krowiey; to samo mówić się może o prowincyach Pruskich gdzie przez uprzedzenie lekarzów niektórych, wiele tysięcy osob różnego wieku zabiła w roku przeszłym Bawiący w Belgradzie Maxentius Grecki Biskup pełnomocnik Mustafy 4, niedawno odebrawszy przez Nissę od Monarchy swego nowe rozkazy, miał kilka rozmów z naczelnikami Serwianów. W témże mieście i okolicach onego dało się uczuć razy kilka trzęsienie ziemi, bez wielkiej szkody.

BERLIN d. 16 Marca. Donieśliśmy o wybraniu następcy tronu Pruskiego Rektorem Akademii Królewieckiey; nie pierwszy ten iest przykład w domie Brandeburskim; syn fundatora pomienioney Akademii Albert Margrabia był iey Rektorem r. 1561; panujący X. Brunswicki Luneburgski r. 1585, naostatek syn W. Elektora z Królów Pruskich naypierwszy Fryderyk I. r. 1700. Nowo narodzoney Królowanie dano imiona Ludwiki Augusty. Pruskie porty okrętom Szwedzkim zamknięto.

COPPENHAGA d. 12 Marca. Po wydaném oświadczeniu przez następcę tronu nie tylko przecięte zostały komunikacye przyjacielskie i handlowe między Danią i Szwecyą, ale też zaczęto czynić u nas przygotowanie wojenne pilnie nad inne czasy; mianowicie rząd zwrócił troskliwość ku Selandyi, żeby wyspa powtórnie od nieprzyjaciół nieuchaną, stolica obleżoną być nie mogła. Na ten koniec po wszystkich brzegach stawiamy liczne straże, gdziekolwiek łatwy iest przystęp; Officyerowie doświadczeni opatruią inne środki obronne, które ażeby pewnieysze były, cokolwiek nam zostało wojennych statków od Angielskiego zaboru, cokolwiek ich zbudowano przez zimę, wszystkie ludem i amunicyą opatrzone mają pod żagle wychodzić na wiosnę, ażeby woysk lądowych usiłowanie wspierając, nieprzyjaciółom lądowanie zatrudniły. Marszałek Bernadotte wkrótce spodziewany iest do naszey stolicy, gdzie pałac Królewski Friderichsberg przygotować kazano na przyjęcie iego; czekamy niecierpliwie zagaenia kampanii która zdaie się niouchronną. Naywyższym komendantem Duńskiej eskadry w porcie Coppenhagskim zebraney został Kommandor Krieger; zkłada się z 1 okrętu liniowego, kilku batteryi pływających, 5 fregat.